Инв. № 304

ЛИТЕРАТУРЕН ИНСТИТУТ
Ф. № 1
ИНВ. № 30

Драгий ми Михаяке!

Твоето драгоценно писмо отъ 27 м. м. получихъ во врѣме, на сѣдмий денъ намѣрихъ за по-удобно да Ти отговоря.

Най-напрѣдъ да приемлешъ най-сърдечна благодарность отъ мене лично и най-много отъ баща ми и отъ цѣлото ни домоглие за отличното Ти братско внимание и примѣрна любезность, що показваш къмъ мене и винуга ни отъ дума и горе. Богъ да Те наградява отличнѣ-рано и да дава здравие и вѣчно благополучие на цѣлото Ви семейство. Само Ти заедно съ оръвѣтенната си и благородна стопанница можете да оцѣните безкрайната ни радость у дома, когато ни стигнахте съ пръстоменѣлото Си писмо и до тъкмо тогава, когато най-много уповавме за настоящото изтоварване на свѣршено изсаждено отъ къмъ онази сарана, отъ когато никога не би могло нито да се помисли, още по-малко да се извѣрши такава нетрадиционность, съ нищо неоправдаемо сарямо нашъ. Не е нужно да влизамъ въ подробности, — Ти ме разбираш много добрѣ. Азъ обаче вѣрвамъ, вѣрвамъ къмъ, а сега още повече, че въ такива християни като Тебе, и въ тяхното и Твоето Господь ще помогне и на мене да ми позволи на очитѣ до колкото е нужно, за да мога още